

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren
Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf. : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : min@kum.dk
Web : www.kum.dk

18. september 2009

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr. 178 (alm. del), om statens ansvar for niveauet på den grundskyld og andre skatter og afgifter, som pålægges kulturinstitutioner, stillet af Folketingets Kulturudvalg den 24. april 2009 efter ønske fra Mogens Jensen (S).

Carina Christensen

Spørgsmål nr. 178

(alm. del), om statens ansvar for niveauet på den grundskyld og andre skatter og afgifter, som pålægges kulturinstitutioner.

Skrivelse af 24. april 2009

Svar til Folketingets Kulturudvalg fra kulturministeren. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mogens Jensen (S).

Spørgsmål:

"Vil ministeren i forlængelse af KUU alm. del - spm. 167 oplyse, hvilket ansvar staten har for niveauet på den grundskyld og andre skatter og afgifter, som pålægges statslige og ikke-statslige kulturinstitutioner samt idrætsinstitutioner?"

Svar:

Regulering af kommunale ejendomsskatter og -afgifter henhører under Indenrigs- og Socialministeriets ressort.

Jeg har på den baggrund anmodet Indenrigs- og Socialministeriet om et bidrag til svar. De oplyser følgende:

"Grundskyld

Der pålignes grundskyld efter ejendomsskatteovens § 1. Til og med skatteåret 2002 blev grundskylden pålignet af en ejendoms grundværdi, således som den var opgjort efter reglerne i vurderingsloven med fradrag for forbedringer og reduktion for eventuelle fritagelser efter §§ 7 og 8. Stigninger og fald i grundværdierne påvirkede umiddelbart det grundlag, som grundskylden blev pålignet af. Efter nogle år med relativt store stigninger i grundværdierne indførtes de nugældende regler med loft over, hvor meget grundlaget for påligning af grundskyld kan stige i det enkelte år.

Efter de nugældende regler skal den aktuelle grundværdi hvert år sammenlignes med sidste års afgiftspligtige grundværdi tillagt en reguleringsprocent. Den laveste af de to værdier bliver skatteårets afgiftspligtige grundværdi, som lægges til grund ved beregning af grundskyld.

Stigningsbegrænsningen er ikke en del af skattestoppet. Stigningsgrænsen kan ses som et supplement til skattestoppet.

Reguleringsprocenten opgøres som den skønnede stigning i det samlede kommunale udskrivningsgrundlag for skatteåret tillagt 3 pct., dog maksimum 7 pct. Den skønnede stigning for udskrivningsgrundlaget fastsættes af finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

Siden 2003 er den afgiftspligtige grundværdi blevet reguleret med følgende procentsatser:

År	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
----	------	------	------	------	------	------	------

Reguleringsprocent	7,0	5,1	6,5	5,5	4,7	4,9	4,7
--------------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

I de tilfælde, hvor der er opstået en ny ejendom, eller hvor der er sket ændring af en bestående ejendoms areal, anvendelse eller planforhold m.v., eller hvor en ejerlejligheds fordelingstal er ændret, og hvor vurderingsmyndighederne på den baggrund har foretaget en ansættelse efter bestemmelserne i vurderingslovens § 33, stk. 16, 17 eller 18, anvendes denne ansættelse efter fradrag for forbedringer og reduktion for fritagelse for grundskyld som udgangspunkt for beregningen af det afgiftspligtige grundlag, jf. ejendomsskattelovens § 1, stk. 2, nr. 2.

Sker beregningen på grundlag af en ansættelse af grundværdien efter ændringen, men i prisniveauet for det år, hvor den aktuelle grundværdi, jf. § 1, stk. 2, nr. 1, i ejendomsskatteloven senest har ligget til grund for påligning af grundskyld. Denne grundværdi opreguleres til det aktuelle skatteår med reguleringsprocenten for de mellemliggende år og udgør herefter loftet for grundskyld i dette år.

En ejendom kan fritages for grundskyld efter ejendomsskattelovens §§ 7 og 8. Fritagelse for grundskyld af de ejendomme, der er omhandlet i § 7, er obligatorisk modsat § 8, hvor fritagelsen kun sker efter bevilling af den enkelte kommunalbestyrelse. Fritagelsen i § 7 omfatter blandt andet ejendomme tilhørende staten, regionerne og kommunerne. Fritagelse efter § 8 kan bl.a. omfatte skoler, hospitaler, offentligt tilgængelige museer, sports- og idrætsanlæg.

For samtlige de under § 8, stk. 1, omhandlede institutioner m.v. gælder, at afgiftsfritagelsen forudsætter, at ejendommen ejes af den pågældende institution eller private m.v. selv. Der kan derfor fx ikke bevilges fritagelse, hvis virksomheden drives fra lejede lokaler.

Dækningsafgift

Betegnelsen dækningsafgift vedrører såvel den i § 23 nævnte afgift af visse offentlige ejendomme som den tillægsafgift, der efter § 23 A kan pålignes visse erhvervsjendomme mv. Der gælder ikke som for grundskylden et loft over beregningsgrundlaget for dækningsafgift.

Ved aftalen af 27. februar 2006 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en kommunal finansieringsreform blev det aftalt at overføre amtskommunernes ret til at opkræve dækningsafgift af offentlige ejendomme til kommunerne. Derudover blev det aftalt, at der skulle kunne opkræves dækningsafgift af ejendomme ejet af regionerne, ligesom der tidligere havde kunnet opkræves dækningsafgift af ejendomme ejet af amtskommunerne og kommunerne. Samtidig blev reglerne om dækningsafgift for ejendomme tilhørende staten harmoniseret således, at disse kan pålægges dækningsafgift som øvrige offentlige ejendomme.

Dækningsafgift efter ejendomsskattelovens § 23, stk. 1, kan opkræves af ejendomme, der ejes af staten, regionerne eller kommunerne, og som er fritaget for grundskyld efter

ejendomsskattelovens § 7, stk. 1, litra b, samt Nationalbankens ejendomme, som er fritaget for grundskyld efter ejendomsskattelovens § 7, stk. 3. Dækningsafgiften opkræves af grundværdien med halvdelen af vedkommende kommunes grundskyldspromille, dog højst 15 promille. Dækningsafgiften af forskelsværdien svares med en promille, der fastsættes af kommunalbestyrelsen, men som dog højst kan udgøre 8,75 promille.

Ejendomme, der er fritaget for grundskyld efter § 7, kan ikke pålignes dækningsafgift i henhold til § 23 A om kontor-, forretnings-, hotel-, fabriks-, værksteds-, og lignende ejendomme jf. § 23 A, stk. 3.

Det følger videre af ejendomsskattelovens § 23 A, at kommunalbestyrelsen generelt kan beslutte, at der som bidrag til de udgifter, som visse kategorier af ejendommen medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien (forskelsværdien). Dækningspromillen fastsættes af kommunalbestyrelsen, men kan dog højst udgøre 10 promille af denne forskelsværdi.

Det afgørende ved afgrænsning af dækningsafgiftspligten efter ejendomsskattelovens § 23 A er, om ejendommen anvendes til et af de formål, der er nævnt i paragraffen ("kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed").

Af offentlige ejendomme, der er delvis fritaget for at svare grundskyld i henhold til ejendomsskattelovens § 7, stk. 1, litra b, svares dækningsafgift af den del af grundværdien og af forskelsværdien, der ifølge en af vurderingsmyndighederne foretaget fordeling vedrører den fritagne del af ejendommen."